

שיר השירים קדש קדשים.
ואין לה פסוק בשיר השירים שאין
בו סוד של חמשה ואלף ודאי.
שיר השירים ודאי שפך הוא.
חמש דרגות היו בפסוק הזה, כמו
שנאמר. ואם תאמר, האלף למה
לא נזכר פאן? ודאי שאותו אלף
היה טמיר, והוא טמיר עד
שהתחברה אשה בבעלה. ולכן
השתדל שלמה להביא אותו אלף
לפלה, בסתר של החכמה
העליונה.

בין שעשה קדש הקדשים למטה
גנוז וטמיר, והכניס לשם את סוד
קדש הקדשים לעשות גניזת
השמוש השלם למעלה ולמטה
פראוי. קדש הקדשים הוא
למעלה, סוד החכמה העליונה
והיובל. כמו זה יורשים החתן
והפלה ירשת האב והאם.

וחזרו נחלת הירשה בגון אחר.
ירשת האב ירשה הבת בעליתו
של השם הקדוש הזה, ונקרא אף
כף קדש, חכמה. ירשת האם ירש
הבן, ונקרא קדשים, משום שנטל
את כל אותם הקדשים העליונים
וכנסם אליו, ואחר כף נתן אותם
ומכניסם לפלה.

ועל זה אמר שיר השירים. שיר -
לקדש. השירים - לקדשים,
להיות הכל קדש קדשים בסוד
אחד כמו שראוי. אשר לשלמה -
הרי נתבאר, למלך שהשלום שלו.
ואם תאמר ששבח זה הוא שלו
- אל תאמר כף, אלא השבח עולה
למקום עליון. אבל פאן הוא סוד.
בשמתתקנים זכר ונקבה פאחד
פחת המלך העליון, אז אותו מלך
מתעלה למעלה ומתמלא מפל
הקדשות ומכל הברכות
ששופעות למטה, ומתמלא
ומריק למטה, וזוהי תשוקת

ברוך הוא. ובגין כף שיר השירים, קדש
קדשים.

ולית לה קרא בשיר השירים, דלא אית ביה
רזא דחמשה ואלף ודאי. שיר השירים
ודאי הכי הוא. חמש דרגין אינון בהאי קרא,
כמה דאתמר. ואי תימא, האלף אמאי לא
אדפר הכא. ודאי ההוא אלף טמירא הוה,
וטמירא איהו עד דאתחברת אתתא בבעלה.
ועל דא אשתדל שלמה, למיתי ההוא אלף
לגבי כלה, בטמירו דגושפנקה דחכמתא
עלאה.

בין דעבד קדש הקדשים לתתא, גניז וטמיר,
ועאל רזא דקדש הקדשים לתמן, למעבד
גניזו דשמושא שלים, עילא ותתא כדקא
יאות. קדש הקדשים איהו לעילא, רזא
דחכמתא עלאה, ויובלא. פגוונא דא ירתין
חתן וכלה, ירותא דאבא ואמא.

ואתהדרו אחסנת ירותא בגוונא אחרא. ירותא
דאבא, ירותא ברתא, בסליקו דשמא
קדישא דא, ואתקרי אוף הכי קדש, חכמה.
ירותא דאמא, ירית ברא, ואקרי קדשים, בגין
דנטיל כל אינון קדשים עלאין, וכניש לון
לגביה. ובתר יהיב לון, ואעיל לון לגבי כלה.
ועל דא אמר שיר השירים. שיר, לגבי קדש.
השירים, לגבי קדשים, למהוי כלא קדש
קדשים, ברזא חדא כמה דאתחזי. אשר
לשלמה הא אתמר למלכא דשלמא דיליה.

ואי תימא שבחא דא דיליה הוא. לא תימא
הכי, אלא שבחא באתר עלאה איהו
סלקא. אבל הכא הוא רזא. פד מתתקנן דכר
ונוקבא כחדא, תחות מלכא עלאה, כדין
ההוא מלכא אסתליק לעילא, ואתמלא מפל
קדושיין, ומפל ברפאן, דנגדן לתתא, ואתמלי

ואריק לתתא, ודא איהו